

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ

Τον Υπουργό

Απασχόλησης και Κοινωνικής προστασίας

Ο Βουλευτής Β΄ Πειραιά **Νιώτης Γρηγόριος του Δημητρίου**, κατέθεσε αναφορά στην οποία επισυνάπτεται υπόμνημα της Επιτροπής Αγώνα και του Σωματείου Λιπασμάτων Δραπετσώνας που υπογράφεται από τους Γιάννη Νικολόπουλο, Φραντζέσκο Καρακατσάνη, Γεώργιο Τριανταφύλλου και Ειρήνη Κούτελου και αφορά την παράταση της ειδικής επιδότησης προς τους πρώην εργαζομένους των λιπασμάτων, σύμφωνα με την παράγρ.3 του Ν. 3762/2009 (ΦΕΚ 170-15/5/2009 και ΦΕΚ 170-5/8/2011 άρθρο 74 του Ν.3996/2011).

Σημειώνεται ότι σε δύο (2) μήνες λήγουν οι πρώτοι τριάντα έξι (36) μήνες της **ειδικής επιδότησης** και ότι προβλέπεται από τους ως άνω Νόμους μία παράταση 24 μηνών. Αυτό προϋποθέτει την έκδοση μιας κοινής απόφασης των υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Συγκεκριμένα δε αφορά τριάντα πέντε (35) πρώην εργαζομένους οι οποίοι έχουν απομείνει στο πρόγραμμα και οι οποίοι βρίσκονται σε προχωρημένη ηλικία, με ότι αυτό συνεπάγεται.

Παρακαλούμε για την εξέταση του προβλήματος, του αίτηματός τους και για την απάντησή σας.

Νίκαια 16 Μαρτίου 2012

Ο καταθέτων Βουλευτής

Γρηγόρης Νιώτης

3350

26 ΜΑΡ. 2012

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Την 20η Οκτωβρίου 1999 έκλεισε το εργοστάσιο Λιπασμάτων Δραπετσώνας με αποτέλεσμα οι 380 εργαζόμενοι να βρεθούν χωρίς εργασία.

Από τότε έχουμε στα χέρια δεδομένα που αποδεικνύουν το δίκιο των απολυμένων :

1) Την 1080/2006 από το Β1 Πολιτικό Τμήμα ομόφωνη απόφαση του Αρείου Πάγου που βγάζει τις απολύσεις άκυρες και δεν δέχεται καμία επικαλούμενη ανώτερη βία που να επέβαλε το κλείσιμο του εργοστασίου.

2) Την υπογεγραμμένη από τους Υπουργούς Εσωτερικών κ. Κ. Σκανδαλίδη και Γεωργίας κ. Γ. Δρύ διατύπωση – ομολογία ότι : «η δυσμενής θέση των εργαζομένων αποτελεί συνέπεια αποφάσεων κρατικών οργάνων για την υλοποίηση συγκεκριμένου κρατικού σχεδιασμού» που υπογράφηκε στις 12 Ιανουαρίου του 2004 σε υπουργική τροπολογία σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών.

3) Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ζητά από τα Υπουργεία Εργασίας, Οικονομικών και Εσωτερικών να παρθούν, λόγω της κρατικής ευθύνης, μέτρα εργασιακής αποκατάστασης και αποζημίωσης.

Σε όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του, το εργοστάσιο συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην παραγωγικότητα της χώρας και στη στήριξη της αγροτικής οικονομίας. Ιδιαίτερα μετά από τη μεταβίβαση της λειτουργίας του εργοστασίου στη ΣΥΕΛ ΑΕ, παρόλο που υπήρξε μία σχετική μείωση του αριθμού των εργαζομένων, σημειώθηκε αύξηση της παραγωγής που επιτεύχθηκε αφενός με τη μεγαλύτερη προσπάθεια των εργαζομένων και αφετέρου με επενδύσεις. Το εργοστάσιο ήταν βιώσιμο και ανταγωνιστικό με μεγάλο δίκτυο πωλήσεων σε όλες τις αγροτικές περιοχές της χώρας και σημαντικές εξαγωγές.

Η τήρηση των περιβαλλοντικών όρων λειτουργίας του εργοστασίου ελέγχονταν και εγκρίνονταν από τις εκάστοτε αρμόδιες αρχές.

Αυτά τα τονίζουμε σήμερα που η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ της βιομηχανίας έφερε την κρίση. Η κρίση στη συνέχεια τον μεγάλο δανεισμό και τα επαχθή μέτρα για τον λαό. Εμείς δυστυχώς δικαιωθήκαμε γιατί φωνάζαμε ότι «Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΛΥΝΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ-ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ».

Επειδή η δυσμενής θέση των εργαζομένων αποτελεί συνέπεια αποφάσεων κρατικών οργάνων για την υλοποίηση συγκεκριμένου κρατικού σχεδιασμού.

Επειδή, κατόπιν τούτων, η απόλυση των πρώην εργαζομένων κρίνεται προδήλως αδικαιολόγητη και καταχρηστική.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους και για χρόνια ζητούσαμε από τις κυβερνήσεις να λάβουν μέτρα εργασιακής αποκατάστασης ανάλογα με τη ζημία που έχουμε υποστεί από τις παράνομες απολύσεις μας με κρατική ευθύνη, όπως έχει κρίνει και ο Άρειος Πάγος αλλά και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είναι γεγονός ότι ο αγώνας μας σε συνδυασμό με το θεμελιωμένο δίκιο μας που αντίστοιχο δεν υπάρχει και συγχρόνως κάποιοι αρμόδιοι άνοιξαν τα αυτιά τους και άκουσαν τα αιτήματά μας και είδαν με τα μάτια τους την αποφασιστικότητά μας, έγινε το νομοσχέδιο τον Μάιο του 2009 (ΦΕΚ 75-15/5/2009) άρθρο 32 του Νόμου 3762/2009 και στη συνέχεια (ΦΕΚ 170-5/8/2011) άρθρο 74 του Νόμου 3996/2011.

Σήμερα ζητούμε την παράταση όπως ορίζει ο Νόμος 3762/2009 παράγραφος 3. Συγκεκριμένα «Η διάρκεια της ειδικής επιδότησης ορίζεται στους τριάντα έξι (36) μήνες, με δυνατότητα παράτασης είκοσι τεσσάρων (24) μηνών με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας». Σε δύο μήνες τελειώνει η επιδότηση και οι περίπου (35) πρώην εργαζόμενοι στα Λιπάσματα Δραπετσώνας, που έχουν απομείνει στο πρόγραμμα, σε προχωρημένη ηλικία θα μείνουν στο δρόμο.

Για την Επιτροπή Αγώνα και το Σωματείο των Λιπασμάτων Δραπετσώνας:
Γιάννης Νικολόπουλος
Φραντζέσκος Καρακατσάνης
Γεώργιος Τριανταφύλλου
Ειρήνη Κούτελου